

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Karla Kosteckého a soudců Mgr. Karoliny Tylové, Ph.D. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně **L.K.**, bytem xx, proti žalovanému **Katastrálnímu úřadu pro Liberecký kraj**, sídlem Rumjancevova 10/149, Liberec, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč, který bude uhrazen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svým žalobním návrhem domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost uvést do souladu se skutečností zápisy a záznamy v katastru nemovitostí a jeho operátech týkajících se p.p.č. xx, stavby kaplička na st.p.p.č. xxa stavby požární zbrojnice st.p.p.č. xx, nyní zapsané na st.p.p.č. xx, v katastrálním území xx, když nesoulad těchto zápisů a skutečností považuje za nezákonný zásah ve smyslu § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

V žalobním návrhu, jakož i v řadě následných podání, žalobkyně poukazuje na to, že část pozemku, který podle zápisu v katastru nemovitostí i zákresu v mapách přístupných na internetu má náležet obci xx, patří jí. Žalovaný přitom chce žalobkyni poškodit zfalšovanými údaji a zmanipulovaným zákresem hranic jejího pozemku č. xx. Žalobkyně tvrdí, že hranice jejího pozemku nekopírují plot, který má svém pozemku postaven, ale prochází před tímto plotem a protíná budovu požární zbrojnice. Požární zbrojnice tak částečně „sedí“ na jejím pozemku. Žalovaný však budovu požární zbrojnice v rozporu s předválečnými mapami vytyčil a označil jako kapličku a nedaleko stojící kapličku jako požární zbrojnici, a to tím, že kapličku označil číslem stavební pozemkové parcely požární

zbrojnice a naopak požární zbrojnici označil číslem stavební pozemkové parcely kapličky, čímž je „papírově“ prohodil. Žalobkyně je toho názoru, že toto udělal žalovaný proto, aby nemohla dokázat, že hranice jejího pozemku prochází přes budovu požární zbrojnice. Nesoulad žalobkyně spatřuje i v zákresu svojí, prostorově blíže neupřesněné, stodoly.

Žalobkyně považuje nesprávné vytyčení a označení budovy kapličky a požární zbrojnice za nezákonný zásah, který trvá, přičemž tento stav zaviněný žalovaným zasahuje do jejího vlastnického práva. Žalobkyně se proto obrátila na soud, aby tento nezákonný zásah svým rozhodnutím odstranil a uložil žalovanému vytyčení a označení hranic jejího pozemku xxi obou uvedených budov v souladu s realitou.

Soud posoudil žalobu dle tvrzení obsaženého v žalobkyní formulovaném petitu ve smyslu § 82 s. ř. s., podle kterého každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Při zkoumání procesních podmínek k projednání předložené věci se soud musel zabývat i § 85 s. ř. s., podle kterého je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Citované ustanovení přitom vyložil ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2004, čj. 3 As 52/2003-278, tak, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je podle § 85 s. ř. s. nepřipustná, pokud žalobce nevyužil možnosti ochrany či nápravy stavu pomocí právních prostředků, které mu právní řád poskytuje; přitom není rozhodující, zda žalobce subjektivně považuje právní prostředky, jimiž se může domáhat ochrany či nápravy stavu, za efektivní či nikoliv.

Podanou žalobou žalobkyně poukazuje na rozpor mezi tím, jak jsou hranice jejího pozemku p.p.č. xx, katastrální území xx, jakož i nedaleko stojících drobných staveb – kapličky a požární zbrojnice, zakresleny a, v případě kapličky a požární zbrojnice, označeny v katastrálních mapách, a tím, jaký je skutečný stav věci. Dané zobrazení, které mělo vzniknout chybným vytyčováním prováděným žalovaným, považuje za nezákonný zásah do jejich vlastnických práv, neboť tím dochází k označení části jejího pozemku jako pozemku obecního.

Právním nástrojem určeným k řešení nesouladů údajů katastru nemovitostí a skutečné podoby geometrického a polohového určení nemovitostí je řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitostí České republiky. Podle odstavce 1 cit. ustanovení na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly: a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odstavce 2 téhož ustanovení katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu

vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést, přičemž oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkově a jinému oprávněnému. (§ 8 odst. 4). Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost (§ 8 odst. 5). V případě, že by ani rozhodnutí zeměměřického a katastrálního úřadu žalobkyně za správné, lze takové rozhodnutí napadnout správní žalobou podanou ke krajskému soudu podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního soudního řádu správního.

Z citované úpravy řízení o opravě chyb v katastrálním operátu vyplývá, že právní řád nabízí řízení, v jehož rámci může být rozpor mezi údaji katastru nemovitostí a skutečnou podobou geometrického a polohového určení nemovitostí odstraněn. Ačkoliv žalobkyně přiložila ke svým podáním několik dopisů, jež osvědčují způsob její komunikace mezi ní a žalovaným či přímo ředitelem Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, z žádného předloženého podání (stížnosti) žalobkyně nelze dovodit její úmysl vyvolat řízení podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. Stejně tak žalobkyně nepředložila žádné rozhodnutí žalovaného či zeměměřického a katastrálního inspektorátu, z kterého by bylo patrné, že o opravě chyb v katastrálním operátu bylo rozhodováno. Má-li být nárok žalobkyně přezkoumán v rámci soudního řízení, je třeba, aby nejprve svým návrhem vyvolala řízení u katastrálního úřadu o opravě chyb v katastrálním operátu a případně až po vydání rozhodnutí zeměměřickým a katastrálním inspektorátem napadla toto rozhodnutí správní žalobou, jak bylo již uvedeno výše.

V návaznosti na uvedené soud konstatuje, že z důvodu nevyčerpání právních prostředků, které právní řád poskytuje žalobkyni k uplatnění jejího nároku, je podaná žaloba nepřipustná ve smyslu § 85 s. ř. s. a jako takovou ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musel odmítnout.

V rámci řízení žalobkyně vznesla vůči soudu návrh, aby jí byl ustanoven zástupce k ochraně jejích práv. S ohledem na to, že žaloba pro svoji nepřipustnost zjevně nemohla být úspěšná, neboť trpí vadou, kterou nebylo možno dodatečně zhojit, soud v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s., který pro ustanovení zástupce jako jednu z podmínek předpokládá nezbytnost k ochraně práv navrhovatele, žalobkyni právního zástupce neustanovil.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Soud však současně rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000 Kč, a to v souladu s § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle které byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 31. ledna 2013

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Zita Frydrychová